

David Spangler og Inkarnerende Spiritualitet

Af Søren Hauge

David Spangler er en nøglefigur for den holistisk-esoteriske spiritualitet, der har udviklet sig i det tyvende århundrede. Siden 1965 har han arbejdet som spirituel underviser, forfatter og udvikler af spirituelle samfund, ikke mindst som pioner i Findhorn-samfundet i Skotland, og senere på anden vis i organisationen Lorian Association, som han har grundlagt og er medleder af i dag. Efter årtusindskiftet har han koncentreret sig om at udvikle det, som han kalder "Incarnational Spirituality", *inkarnerende spiritualitet*, der er en synteseskabende tilgang til al spiritualitet og til det at være fysisk manifesteret på og en integreret del af planetens økosystem og kosmos. Inkarnerende spiritualitet er både en metafysik og en praktisk metodik til at

manifestere det vi er i verden. Denne artikel vil forsøge at skitsere i det mindste nogle af de mange elementer, som tilsammen danner den inkarnerende spiritualitet, som i sin totalitet er kompleks – og samtidig enkel.

(For at få en mere personlig introduktion til David Spanglers liv og virke henvises der til artiklen: *David Spangler: Portræt af en jordforbundet stjerneshaman*, af Søren Hauge – *VisdomsMagasinet*, nr. 11, marts 2011, side 16-20, og til interviews med ham i efterfølgende numre af samme magasin – www.levendevisdom.dk.)

Den inkarnerende spiritualitets perspektiv eller verdenssyn hviler på hypoteser. Spangler kalder dem hypoteser, da de kun er ideer indtil og med mindre vi afprøver deres sandhedsværdi gennem vores eget livs erfaringer. Da bliver de principper, som en spirituel praksis kan baseres på. Han har selv gjort sig erfaringer med det hele, og derfor er de praktiske realiteter for ham. Men han opfordrer indtrængende andre til at efterprøve og teste hypoteserne, og intet ligger ham fjernere end at dogmatisere.

At inkarnere fuldt ud og tænke som en planet

Inkarnerende spiritualitet har den meget vigtige pointe, *at vi ikke er nok inkarnerede*. Dette blev udtrykt af John, den indre kollega, som samarbejdede med Spangler i 27 år, og som på et tidligt tidspunkt i samarbejdet sagde: *"Menneskehedens udfordring er ikke at mennesker er for jordiske og materielle. Udfordringen er, at I ikke er inkarnerede nok! Denne situation ligger i hjertet af mange af jeres verdens problemer, og det ligger i kernen af menneskehedens næste skridt i spirituel evolution."* (David Spangler: *The Incarnational Mandala*, p. 2-3)

Pointen er den omvendte af det, som har været fremherskende i mange new age kredse i størstedelen af det tyvende århundrede. Vi er måske nok født ind i den fysiske verden, men vi har ikke endnu fuldt ud taget bolig i vores krop. Målet må være at vi fuldt ud inkarnerer som åndelige bevidstheder, der uforbeholdent tilegner os livet i den fysiske dimension, imens vi er her. Det er ikke

endnu tilfældet, og mange forbinder åndelighed med noget transcendentalt, overjordisk, hvor den største udfordring i stedet er at manifestere ånden helt i stoffet.

Inkarnerende spiritualitet opfordrer til at vi indgår nye partnerskaber med mennesker, naturen, Jorden som helhed og de indre verdener økologi. Efterhånden som vi lærer "at tænke som planeten", vil vi kunne begynde at leve som samskabende, samudviklende og samværende væsener i klodens spirituelle økologi. Vejen til en sand, holistisk kultur går gennem opdagelsen af ikke bare sjælens, men også personlighedens hellighed og det individuelle livs ukrænkelighed. Vores individualitet rummer en kraft og åndelighed, som netop skabes gennem inkarnationen, og som ikke kan komme til udtryk i de transcendentale regioner. Formen behøves for at ånden kan fuldbyrdes.

Vi har med andre ord brug for at bekræfte formens hellighed, betydningen af det at åndeligheden *udtrykker sig*, og at det er heri hele meningen med livet findes. Vi er her for at inkarnere den skabende kreativitet, at ære det skabte og anerkende dets åndelighed ved at bringe det indre væsen i fuldt udtryk.

Det Skabende Mysterium og vores inkarnerende Stjernenatur

Livets hellige kilde eller kerne kalder Spangler for *The Generative Mystery*, det frembringende eller skabende mysterium. Det er et mysterium, fordi det ikke kan begribes eller erobres af tanken, og fordi det er kilden til alt, hvoraf tanken kun er en lille del. Spangler bruger undertiden galaksen som visuelt symbol på livets skabende kraft, der udgår fra det frembringende mysterium. Men galaksen er også et billede på vores fælles rolle. Vi har forladt det gamle paradigme, hvor mennesket kun er en ydmyg planet, der kredser omkring den guddommelige sol. *Vi er alle sole eller stjerner*, og derfor kredser vi som lysende punkter i en galakse, og ikke kun som planeter omkring solen. Som David siger det:

"Billedet af galaksen giver en fornemmelse af livets spiraludfoldelse og manifestation fra det Skabende Mysterium eller Gud. Det er et dynamisk, fremkaldende billede i sig selv. Men galaksen repræsenterer også et vigtigt princip i inkarnerende spiritualitet: Princippet om at enhver person er en kilde til lys i sig selv, som en følge af den inkarnerende handling... Inkarnerende spiritualitet bekræfter at vi hver især også er en 'stjerne' i os selv, en lyskilde, der eksisterer i en 'galakse' af andre kilder, andre lys, andre 'stjerner', som vi kan samskabe med. Vi er ikke blot planeter, som reflekterer. Vi er stjerner, der frembringer. At lære

hvad det betyder at være en kilde udgør en vigtig del af undervisningen i og praktiseringen af inkarnerende spiritualitet." (The Incarnational Mandala, p. 6-7)

Vi er altså hver især kilder, og ikke kun virkninger fra en kilde. Vi er skabende kilder og vi må turde træde ind i rollen og påtage os den værdighed og betydningsfuldhed det indebærer, at vi rent faktisk er aspekter eller dele af det skabende mysterium.

I inkarnerende spiritualitet er det hypotesen, at den første bevægelse ud fra det Skabende Mysterium er en intention om at udtrykke sin egen natur – sin egen værenhed – i en skabende handling. Dette er en *vilje-til-at-være*. Det er drivkraften, som bringer resten af skabelsen i tilblivelse. Produktet af denne vilje-til-at-være er inkarnation, det konkrete, specifikke udtryk for denne vilje

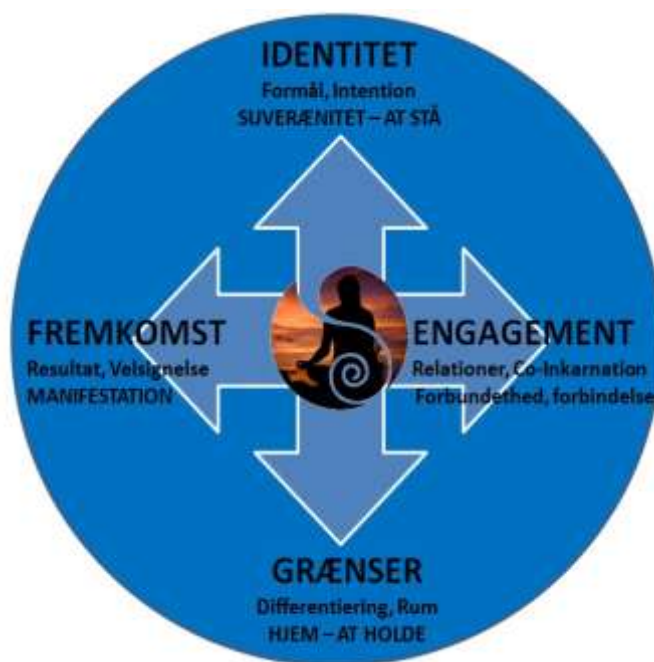
og værenhed. Inkarnationens udtryk bevæger sig i alle retninger ud fra det Skabende Mysterium. Ganske ligesom vores egen vilje-til-at-være er kraften i vores frembringelse og inkarnation fra vores sjæl, således er den oprindelige vilje-til-at-være kraften bag frembringelsen af hellighed i den inkarnation, som er selve kosmos.

Inkarnation er en hellig handling, en helhedsskabende proces. Det er en måde det Skabende Mysterium eller Gud udtrykker sig på i skabelse. I virkeligheden er selve skabelsen den første inkarnationshandling, der giver form til Guds kreative og kærlige intention. Alle efterfølgende inkarnationer, det være sig galakser, stjerner, planeter, katte, hunde, træer, græs eller mennesker, er 'fraktaler' eller gentagelser af den oprindelige, hellige handling. Al inkarnation er derfor hellig. Inkarnation er også altid en form for engagement. Det er ikke bare at antage en form eller tage en krop på. Det er aktiviteten hvorigennem denne krop tager del i og bliver et med den verden, hvori den eksisterer. Inkarnation er meget mere end legemliggørelse. Inkarnation er deltagelse, udveksling, samspil og skabelse.

Inkarnationens handling er ikke kun et middel til engagement med den ydre verden, men også et middel til at udtrykke hellighedens kræfter og indre nærvær. Da kontakter vi andre dimensioner end den fysiske og forbinder indre med ydre. Inkarnationens aktivitet – måden vi deltager i og engagerer os med verden – kan være en direkte forbindelse med det hellige. Inkarnation kan på denne måde være en spirituel praksis i sig selv. Inkarnationens handling skaber også åndelige og energetiske ressourcer, som kan forstås, tappes og frigives til at velsigne, transformere, støtte og illuminere en persons liv og verdens større liv. Det er her hvor inkarnationen bliver spirituel aktivisme, eller, som Spangler udtrykker det, *subtil aktivisme*.

De fire principper

Der er fire helt grundlæggende principper, som udgør et primært omdrejningspunkt i hele den inkarnerende spiritualitet, og som fører til et femte princip. De fem principper er **identitet, grænser, engagement og fremkomst**, der fører til **helhedsskabelse**. Det er helt fundamentale principper, som alt levende hviler på, og som er nødvendige for at inkarnation kan finde sted. Spangler gør dem til elementer i en mandala, og som kan vises på denne måde:

1. Identitet ~ Formål

Al inkarnation eller tilblivelse tager afsæt i identitet. Man kan også kalde det formål eller intention. Der er intention eller formål bag alt. Formålet definerer funktionen, udtrykket. Formålet bag et bageri er at fremstille bagværk. Formålet med et trykkeri er at fremstille bøger og tryksager. Formålet med et menneskes liv er at udtrykke den skabende sjælsnatur i verden. Selvfølgelig er dette forenklet for at tydeliggøre sagen. Spangler understreger, at bag alle formål stråler det frem på dybeste plan, at vi er her på grund af kærlighed og at vores inkarnationsmæssige kerneidentitet er kærlighed.

Identiteten forbinder sig med den "kernekræft", som også kaldes *suverænitet*, og som gør at vi i åndelig forstand "står" i vores væren. Det er en vertikal, maskulin funktion. Inkarnerende Spiritualitet lægger i praksis vægt på vigtigheden af at opøve suverænitet, søge ind mod identiteten og vokse i evnen til "at stå" – stå i suveræniteten, i formålets strøm.

2. Grænser ~ Forskel

Når der udtrykkes identitet, så afstikkes der samtidig grænser eller afgrænsning. Der opstår et "indenfor" og et "udenfor" eller "det jeg er" og "det jeg ikke er". Der opstår begyndelse og afslutning. Grænsen er som en membran eller en hinde, der adskiller og definerer, og dermed skaber forskel. Denne helt fundamentale funktion er uundværlig, fordi den muliggør at noget distinkt eller individuelt kan se dagens lys. Det unikke, særlige, specifikke – opstår. Og hermed muliggøres verdens rigdom og mangfoldighed. Og dermed muliggøres også at kreativiteten opstår. Grænser skaber forskellighed, nuancer, diversitet. Men grænser skaber også et indeklima, et indre, som kan rumme det særlige.

Og det er nøglen til en vigtig spirituel praksis. Denne praksis muliggøres ved at der etableres grænser, for det er evnen til "at holde". Vores energifelter eller auraer holder på vores bevidstheds kapacitet og individuelle aktiviteter, ligesom huden holder på organismens organer, væsker osv. Den spirituelle praksis "at holde" er dybt forbundet med empatisk væren. Det er en horisontal, feminin funktion, som har at gøre med "at skabe rum", så det unikke kan værdsættes og blomstre.

3. Engagement ~ Forbindelse

Grænser har deres naturlige funktion, som også muliggør at der kan skabes forbindelser mellem flere forskellige enheder, dele eller individer. Forbindelser åbner døren til relationer og engagement, som modvirker den lukkethed, som ville opstå, hvis der kun var lukkede grænser. Identitet og grænser fører naturligt over i samspil, udveksling mellem flere identiteter, der har hver deres karakteristika. Som Spangler siger det: "*Grænser og identitet etablerer en inkarnations **hvorfor** og **hvem**. Forbindelse muliggør de forhold og udvekslinger, som etablerer **hvad**, **hvor** og **hvornår**.*" (David Spangler: *An introduction to Incarnational Spirituality*, p. 9) Vores livsindhold skabes gennem alle vores relationer med mennesker, steder og begivenheder, og med andre dimensioner.

Der udfolder sig helt naturligt et væld af spirituelle praksisser fra dette tredje princip, som inkluderer samarbejde og udvikling af gruppeforhold. Inkarnerende spiritualitet anviser mange metoder, som undertiden med en samlet betegnelse kaldes for 'subtil aktivisme', og som tjener til at bringe mere lys, hjerte og helhed ind i verden.

4. Frembringelse ~ Fremkomst

Identitet, grænser og relationer fører naturligvis til et frembringende resultat, en tilsynekomst eller manifestation. De tre første principper skaber synliggørelse. Denne afsluttende synliggørelse er en blanding af planlægning og overraskelse, design og uforudsigelighed. Det giver læring og vækst, og det åbner nye muligheder. Opsummerende for de fire første principper kan vi sige, at inkarnerende

spiritualitet især betoner evnen til at stå spirituelt i sin suverænitæt, at holde energi for sig selv og andre, at relatere og engagere sig i samspillet med mennesker, levende væsener og hele verden, og ultimativt at manifestere og frembringe helhed – hellighed i stoffet og formen. Det er også målet med de spirituelle praksisser, som Spangler foreslår, og som han også kalder 'verdensarbejde' – *World Work*. Og det fører os naturligt over til det femte og sidste hovedprincip.

Helhedsskabelse ~ Holopoiesis

Det femte princip beskriver det mål og den tilsigtede mulighed, som de kan virkeliggøre, nemlig at føre til større integration, sammenhæng og helhed – helhed i fortsat vækst. Det femte princip er den 'lim', der holder de fire andre principper sammen. Spangler kalder det *holopoiesis* (udtales ho-lo-po-esis), hvilket kommer af det græske *holo* (helhed) og *poiesis* (skabelse), og som kan kaldes at skabe helhed eller at frembringe helheder. Ifølge Spangler er dette en impuls, der løber som en gylden tråd gennem al skabelse. Det er det selvorganiserende princip, som fører til stadig store kompleksitet og stadig mere integrerede og forbundne systemer. Organismer udvikles, og bevidstheder udvikles, og der skabes stadig mere helhed og dybde. Og måske er det tydeligste udtryk for denne proces simpelthen kærlighed, eller, som Spangler siger det, så er kærlighed sammen med intention og vilje de midler, der frembringer holopoiesis.

Der er en side i os, eller et niveau i os, som ved hvordan man inkarnerer. Dette i os ved, hvordan principperne anvendes i praksis, og Spangler kalder det *den inkarnerende intelligens*. Denne intelligens er en del af vores sjæl, men den er også en del af vores personlige hverdagsliv. Når vi lærer at udtrykke denne intelligens, så bliver vores liv en velsignelse for os selv og andre. Da skaber vi ny helhed og tager del i vores egen og verdens ånd. De fem principper skal leves, ikke kun beskrives. Det er når vi ikke forstår princippernes betydning, at vi løber ind i konflikter og problemer, og vi lærer at løse problemer og konflikter, når vi lærer principperne i praksis. Manglende identitet skaber problemer, ligesom fravær af klare grænser, manglende relationer og fravær af skabende kreativitet.

Universet er guddommelighedens inkarnation, og ved at lære at inkarnere vores hellighed, vores spiritualitet, så bidrager vi til universets inkarnation – i sandhed noget af et eventyr. Og som Spangler siger det: "*Selve den inkarnerende intelligens, ja – selve den oprindelige, inkarnerende intelligens, som er nærværende i hver og en af os – har sin rod solidt forankret i det skabende mysterium, som er det hellige.*" (*An introduction to Incarnational Spirituality*, p. 14) En vej til at kontakte dette iboende lys, som er vores væsens natur, er at undersøge spørgsmål som disse: Hvad er min identitet? Hvordan er mine grænser? Hvordan udtrykker jeg mig? Hvilke relationer har jeg? Hvordan engagerer jeg mig? Hvad lærer jeg? Hvordan er min vækst? Hvor sammenhængende er mit liv? Hvordan skaber jeg helhed i og omkring mig?

1. Identitet ~ Formål →	Intention, suverænitæt, at stå
2. Grænser ~ Forskel →	Rum, nærvær, at holde
3. Engagement ~ Forbindelse →	Relationer, udveksling, samspil
4. Frembringelse ~ Fremkomst →	Læring, opdagelse, det nye
5. Helhedsskabelse ~ Holopoiesis →	Integration, sammenhæng, helhed

Team-Selvet

Inkarnerende spiritualitet anlægger et systemisk perspektiv på, hvem og hvad vi er. Opfattelsen af mennesket som individ er kun en lille del af helhedsbilledet. Vi er lige så kollektive, som vi er individuelle, og vores inkarnation i den fysiske verden er et knudepunkt i et gigantisk væv, som forbinder os med andre væsener og helheder. Det er derfor utilstrækkeligt og begrænsende at

fokuserer så stærkt på det individuelle, som det har været tilfældet i det tyvende århundrede. Og præcis på sammen måde er det ufuldstændigt at fokusere enten på den højere bevidsthed, på underbevidstheden eller på hverdagsbevidstheden. Spangler anlægger her et perspektiv, som værdsætter alle niveauer og stadier, og som både ser os som partikler og felter, som knudepunkter og væv.

Vores bevidsthed kan ses som et team, der arbejder sammen og skaber en større helhed. Spangler bruger billedet med musikerne i et orkester eller spillerne på et sportshold, der sammen skaber noget unikt. Især fremhæver han fire sider, som vi alle rummer, og som udgør de primære "aktører". De kan beskrives på denne måde:

SJÆLS-SELVET

Spangler kalder det også for Sjælen og Højselvet (High Self), måske lettere at kende på dansk som det højere selv. Dette er vores transpersonlige del, den indre guddommelighed eller åndelige dimension, som også er vores hellighed. Det kan også kaldes overbevidstheden i os, og det er den højere dimensionale virkelighed vi alle rummer.

PERSON-SELVET

Personselvet er hverdagsbevidstheden eller den såkaldte personlighed. Her oplever vi os selv som den inkarnerede individualitet, og det er den del vi normalt identificerer os lettest med. Spangler understreger at personselvet eller personligheden, hverdagsjeget, har til opgave at gøre det universelle i os til noget ganske konkret og særligt. Her fremvises en særegenhed, som er særdeles betydningsfuld, som udstråler sit helt eget lys – han kalder det "Selvlys" (Self-Light – kan også oversættes som Selvets Lys), og det er en unikt farvet side af vores natur, som bringer noget enestående ind i verden.

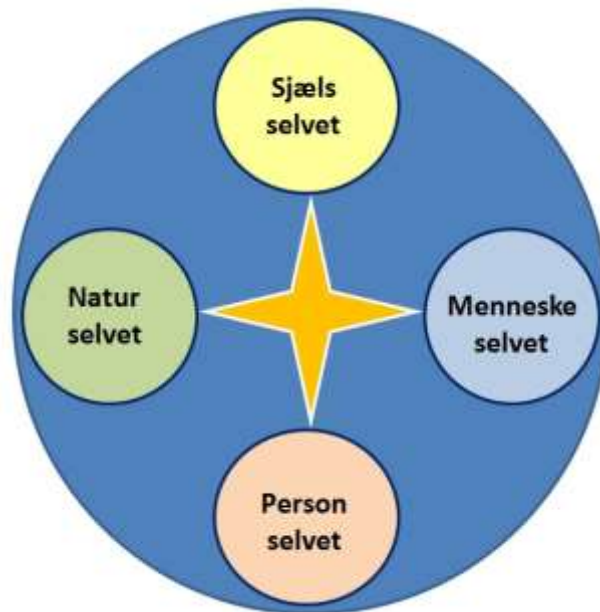
NATUR-SELVET

Naturselvet, som Spangler også kalder Verdensselvet, er den del af os, som mest direkte forbinder os med den fysiske verdens stoflighed og processer, med naturens kræfter og planetens biosfære, med instinktkæfterne og i stor udstrækning også med dele af vores underbevidsthed. Det er vores "naturlighed". Eller det er Gaia, verdens sjæl i os. Det er med denne del at vi hører hjemme i naturen og tager del i elementernes kræfter. For mange i den vestlige verden er det en tabt eller overset del, som stærkt forsummes.

MENNESKE-SELVET

Menneskeselvet er den side i os, som forbinder os med menneskeheden kollektivt, med den fællesmenneskelige virkelighed. Her tager vi del i det kulturelle og sociale og påvirkes af verdensopfattelser, traditioner, historiens processer, familie- og slægtsliv, miljø og venskaber, nationalitet og hjemstavn, offentlig mening, sprog og tidsånd. Det er her vi tager del i menneskehedens kollektive tanker og følelser, og på samme måde er det også det kollektivt ubevidste.

Alle Team-Selvets aktører er med til at skabe det, som vi kan sige er vores virkelighed. Ingen af parterne er mindre værd, og ingen af parterne kan udrette noget på egen hånd. Syntesen af disse fire er det vi "er", og partnerskabet mellem disse sider er det vigtige – ikke at tildele noget af det mere betydning end noget andet. Det er her i samspillet at *det fremkommende selv* ("the emergent self") vokser og udvikles. Det fremkommende selv er team-selvets partnerskab i handling. Den inkarnerende spiritualitet skaber her en opfattelse, som med befriende enkelhed giver et nyt perspektiv, en ny betydningsfuldhed til det vi er, og som vi er i færd med at udvikle.

Kernen i forståelsen af Team-Selvet er at se denne helhed som et udtryk for den iboende, levendegørende, kærlige intelligens, der skaber helhed – holopoiesis – og som er i fortsat udvikling i det manifesterede univers. Spangler bruger blandt andet det billede, at Sjælen i os er som en dreng eller pige, der kommer med en bold og planlægger et spil. Så snart boldspillet er i gang, så er alle aktører lige vigtige, og selvom det er piges eller drengens bold, så er spillet en fælles proces. Her bryder Spangler med den vanlige, topstyrede, hierarkiske forestillingsmåde, som gør sjælen til det vigtige, og alt andet til noget underordnet. Men sjælen kan ikke spille bold alene. Sjælen bidrager med sammenhængskraften i inkarnationen, med den centrale bold, som er kærlighed.

Udfaldet af spillet er dog ikke hugget i sten. Der er en stor grad af eksperiment eller uforudsigelighed til stede i al skabelse og i enhver inkarnation. Det er, som han billedligt siger det, *”som at bygge et hus med tandstikkere på overfladen af en strømmende flod”*. (*An introduction to Incarnational Spirituality*, p. 38) For at noget sådant skal lykkes, så kræver det at der både lyttes til flodens intelligens, til tandstikkernes intelligens, og til husets intelligens. Og sådan er det at inkarnere – sådan er udviklingens vilkår for alt, der skal manifesteres. Sjælens kærlighed er den sammenhængskraft, som muliggør, at det kan ske, ligesom vand skaber den fugt, der holder sammen på sandpartiklerne, så et sandslot kan se dagens lys på stranden. Kærligheden forbinder og frembringer helhed. Kærlighed gør inkarnationen mulig.

Selvets tre S'er

Spangler fremhæver mange gange, både teoretisk og praktisk, at der er tre aspekter af vores Selv, som er helt centrale, og de begynder alle med S, nemlig *suverænitet, selvlys og stjernekraft*. Disse tre definerer kerneaspekter af vores natur.

Suverænitet

Suveræniteten, som allerede blev nævnt i forbindelse med princippet om identitet, er den integrerende kraft i selvet. Hvis badminton er et ketcherspil, så er inkarnation et suverænitetsspil. Suveræniteten er evnen til at være selvstyrende og træffe egne valg. Det er det aktive udtryk for inkarnationsimpulsen i os, og det kommer på smukkeste vis til udtryk, når vi på alle plan lærer *”at stå i vores suverænitet”*. Det er både en personlig oplevelse og en universel impuls. Det er individuelt og fælles, at vores suverænitet kun kan vises sig, når vi selv kan stå, samtidig med at vi altid behøver hinanden.

Selvlys

Selvlyset er den udstråling, som altid udgår fra os, når vi er aktive med Team-Selvet. Hvis vi siger at sjælsenergien leverer strømmen, så kan vi sige at Selvlyset er det, som opstår i pæren, når lampen er i funktion. Selvlyset er ikke Sjælens rene lys, men derimod den særlige kvalitet lyset får, når det udgår fra vores bevidste jeg. Spangler betoner at denne udstråling er blevet undervurderet, fordi den er "almindelig" eller let tilgængelig. Men i virkeligheden er den helt unik, fordi den er Sjælens *inkarnatoriske lys*, med sin helt egen duft og frekvens, netop fordi den gennemtrænger formen. Det er kvaliteten vi mærker, når vi får et knus af en anden. Det er det højere selvs lys, bearbejdet og gjort tilgængelig, som honning. Det er ikke selvets "rene lynnedslag", men den "blidt nærende" energi, som han også med et nyopfundet ord kalder "*empersonal spirit*" – "kropsliggjort, personlig ånd". Det er vigtigt at vi opdager og værdsætter selvlyset i samme grad som det transcendent lys.

Stjernekræfter

Selvets tredje aspekt er stjernekræften, den kendsgerning at vi alle, hver især, er *skabende kilder*, ligesom solen og stjerner på himlen. En stjernes hjerte er som et skabende værksted for kosmos, hvor kernekræfter er aktive, og hvor komplekse atomer som ilt, kulstof, jern og sodium – byggestene for planeter og liv – udvindes gennem intens varme og tryk. En stjerne afspejler ikke bare – den frembringer. Nukleare processer udvindes i smeltediglen og nye ting opstår derfra. Sådan er det også med os. Vi er stjernekræfter og vi skaber. Gennem vores selvinitierede og holopoietiske processer i inkarnationen genererer vi helt nye, komplekse tilstande som værdsættelse, medfølelse, entusiasme, visdom, vedholdenhed, forundring, kærlighed, kreativitet og så videre. Vi bygger og former verdener gennem dette forædlede råmateriale, og opdagelsen af, hvordan vi er skabende stjerner i vores universer, ændrer radikalt vores tilstand og udviklingsmæssige kurs. Derfor spiller det sammen med suveræniteten og selvlyset en central rolle i den inkarnerende spiritualitet.

Praksis

Inkarnerende spiritualitet anviser en vifte af praksisser, som bringer os i samklang med principperne på stadig dybere niveauer. I denne fremstilling berører vi ikke disse praksisser, da fokus er på det større perspektiv, hvori de indgår. Men det er vigtigt at betone, at Spangler udfolder mange praksisser, der alle omsætter det filosofisk-kosmologiske perspektiv til erfaret, eksperimenterende virkelighed og udforskning. Han anviser øvelser i alle princippernes forskellige retninger, både meditative, energetiske, kropslige, imaginative, velsignende, rituelle og aktivistiske. Enhver der nærstuderer de seneste års litteratur og studiematerialer, eller tilmelder sig et kursus arrangeret af Lorian Association, vil møde disse praksisser og blive inviteret til at udøve dem for selv at udforske princippernes relevans og konkrete dimensioner.

Den subtile økologi

Inkarnerende spiritualitet er en videreudvikling af indsigter, som også kendes i både esoteriske og integrale former for spiritualitet, men den har på en række områder sin helt egen originalitet, som er nært forbundet med nøgletemaer Spangler har forfulgt i alle sine mange år som spirituel underviser, og som han blev bevidst om gennem sit samarbejde med kolleger fra de indre verdener, som han i årenes løb har været i kontakt med og fortsætter med at samarbejde med. Her spiller det selvfølgelig en rolle at han gennem sin veludviklede clairvoyance og evne til direkte at kommunikere med ikke-fysiske bevidstheder, kan forske i de andre dimensioner på en direkte måde. Den inkarnerende spiritualitets store perspektiver og praktiske aspekter er udvundne essenser af hans omfattende viden, usædvanlige erfaring og store førstehåndsviden om de indre verdener natur, andre dimensioner, åndelig vejledning, engle, naturånder og andre ikke-jordiske anliggender. Og samtidig er inkarnerende spiritualitet en gruppeproces, der involverer mange menneskers bidrag, både kursister, medarbejdere og kolleger verden over.

Inkarnerede spiritualitet er præget af, hvad man kan kalde en 'esoterisk økologisk' forståelse. Spangler kalder de indre verdener for *den subtile økologi* og benytter slående billeder og paralleller fra naturen til at beskrive de indre verdener natur og samspil med den fysiske virkelighed. Det er helt uomgængeligt for Spangler at vi ser os selv som en del af ikke bare den fysiske verdens økologi, men at vi er indlejrede i andre dimensioners energetiske væv, der udgør en forlængelse af de fysiske økosystemer. Han skelner eksempelvis mellem:

Fastlandet

Den fysiske verden med dens konkrete forbundethed af levende væsener. Her oplever vi tingene i deres mest fortættede tilstand, og når vi kun fokuserer her, glemmer vi at ikke alt er fastland. Livet på fastlandet har sine egne betingelser, men er alligevel forbundet med resten af verden.

Kystlinjen

Dette er, hvad man nogle gange kalder "efterdødsverdenene", fordi det er de psykiske regioner, hvori bevidsthederne indtræder efter det fysiske liv. Her er mødestedet mellem fysisk og ikke-fysisk, som stranden, hvor hav og fastland udveksler. Her kontakter vi ikke-fysiske væsener.

Havet omkring kontinentalsoklen

Her træder vi ind i overgangsdimensionerne, som fører længere væk fra fastlandet, og hvor der lever andre væsener vi ikke altid umiddelbart kommer i kontakt med. Det stiller større krav til os om forståelse for "artsdiversitet" og om, at levevilkårene er helt anderledes end vores egne.

Oceanet

Herude i dybhavet kontakter vi det Spangler kalder *Den Højere Ordens Verdener* ("The Higher Order Worlds"), og hvor væsener hører til, som normalt aldrig kommer i kontakt med os, fordi deres liv og funktion er så forskelligt fra vores. Her kan vi lære om liv og eksistens, der er vidt forskellig fra vores inkarnerede tilstand på fastlandet.

Hele denne totalitet og dens mange forbundne elementer er mesterligt beskrevet i bogen *Subtle Worlds*. Spangler har en ganske særlig evne til at benytte en dynamisk, økologisk helhedsforståelse til at beskrive en multidimensional virkelighed, hvor ånd, sjæl, personlighed og stof er i samspil, og hvor engle, naturånder, indre vejledere, tankeformer, energistrømme, auraer og bevidsthedstransformationer har deres helt naturlige plads. Han formår at give en ny, forfriskende og inspirerende tilgang til de vigtige spirituelle spørgsmål.

I sin helhed fremstår Inkarnerede Spiritualitet som en autentisk og unik manifestation af levende synteseskabelse, der favner fortiden, tager afsæt i nuet og rækker ind i morgendagens skabende fornyelser. Derfor er den også en af de væsentlige impulser i det tidlige 21. århundredes spiritualitet, som her i sine hovedtræk er blevet søgt skitseret generelt og kortfattet på dansk. Den videre rejse kan foretages gennem David Spanglers bøger, og på Lorian Associations kurser. Særligt kan det anbefales at læse *An Introduction to Incarnational Spirituality* og *Subtle Worlds*, hvis man vil indføres i de centrale kernepunkter af Inkarnerede Spiritualitet.

44 BØGER AF DAVID SPANGLER

Revelation: The Birth of a New Age, Findhorn Press 1972
Festivals in the New Age, Findhorn Press 1972
New Age Rhythms, Findhorn Press 1972
Links with Space, Findhorn Press 1972
The Little Church, Findhorn Press 1972
The Laws of Manifestation, Findhorn Press 1975 (Rev. Weiser Books 2009)
Towards a Planetary Vision, Findhorn Press 1976
Relationship and Identity, Findhorn Press 1977
Reflections on the Christ, Findhorn Press 1978
Conversations with John, Lorian Press 1980
The Rebirth of the Sacred, Gateway Books 1984 (*Emergence: The Rebirth of the Sacred*, Doubleday 1986)
Reimagination of the World – A Critique of the New Age, Science, and Popular Culture (with William Irwin Thompson), Bear & Company 1991
Everyday Miracles, Bantam 1996
The Call, Riverhead Books 1996
A Pilgrim in Aquarius, Findhorn Press 1996
Parent as Mystic – Mystic as Parent, Riverhead Books 1998
Blessing: The Art and the Practice, Riverhead Books 2001
The Story Tree, Lorian Press 2004
Manifestation: Creating the life you love, Lorian Press 2004
The Manifestation Kit, Lorian press 2005
The Incarnational Mandala, Lorian Press 2007
The Incarnational Card Deck, Lorian Press 2008
Incarnational Spirituality: A Strategy to bless our World, Lorian Press 2008
World Work, Lorian Press 2008
Crafting Home: Generating the Sacred, Lorian Press 2008
Space Crafting: The Holding of Self, Lorian Press 2008
The Flame of Incarnation, Lorian press 2009
Crafting Relationships: The Holding of Others, Lorian Press 2009
Crafting Inner Alliances: The Holding of Spirit, Lorian Press 2009
Facing the Future, Lorian Press 2010
Subtle Worlds: An Explorers Field Notes, Lorian Press 2010
Apprenticed to Spirit, Riverhead Books 2011
The Souls Oracle Card Deck and Manual (formerly The Incarnational Card Deck and Manual), 2011
An Introduction to Incarnational Spirituality, 2011
Call of the World: The Incarnational Journey of the Soul, 2011
A Midsummer's Journey with the Sidhe, 2011
Journey into Fire, Lorian Press
Grail of the Sidhe – 22 Card Expansion Deck, Lorian Press
Partnering with Earth: The Incarnation of a Soul, Lorian Press
Rhythms and Hues: Poems of the Beloved (genudgivelse af tidlige digte), Lorian Press
Conversations with the Sidhe, Lorian Press
StarHeart and other stories, Lorian Press
The Walker Collection, Lorian Press 2015

CENTRALE HJEMMESIDER

Lorian Association: www.lorianassociation.com

David Spangler: www.davidspangler.com

Findhorn Foundation & Spangler: www.findhorn.org/aboutus/vision/history/

The New Troubadours: www.newtroubadours.com